

Al de Schrift is van God ingegeven.

2 Tim. 3: 16 Al de schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing die in de rechtvaardigheid is.

Het woord Gods heeft tot doel dat wij er iets van leren. Die Schriften kunnen ons behoud zijn, maar alleen als wij in die Schriften geloven. Door ze te lezen en te onderzoeken kun je niet anders dan tot de conclusie komen dan dat het de waarheid is!

De Bijbel, Gods Woord; de koran, gods woord

Net als de Bijbel zegt ook de koran van zichzelf dat zij het woord van god is (dat wil zeggen van allah).

De Bijbel leert dat er buiten God geen god is en dat God één is. Dit is ook één van de hoofdthema's in de koran. De Bijbel en de koran kennen dezelfde aartsvaders. Dus oppervlakkig bezien lijkt het allemaal wel een beetje op elkaar. Maar... omdat er maar één god is, betekent dit volgens de koran dat God dus ook geen zoon kan hebben; immers, God is één. De consequentie hiervan is dat God helemaal geen Zoon naar de wereld gezonden heeft, Die de schuld vereffend heeft en door Wie wij zalig moeten worden. Jezus is wel op aarde geweest, maar Hij was niet meer dan een profet; een belangrijke, maar zeker niet de Zoon van God. En dat verhaal over Zijn opstanding is verzonnen natuurlijk, want opstanding uit de doden bestaat niet.

Kijk, hier komt de aap uit de mouw; de koran is geschreven door de tegenstander die de Bijbel misbruikt heeft. Hij gaat te werk zoals hij altijd te werk gaat, namelijk: niet ontkennen dat God gesproken heeft, maar aan Gods woorden een draai geven. Dat begon al in Genesis 3, toen de slang tegen Eva zei: 'Is het niet dat God gesproken heeft...? Ja, God had wel gesproken, maar Hij bedoelde er wat anders mee'.

Diezelfde tegenstander heeft ook ooit eens de Heere Jezus verzocht in de woestijn door Gods Woord te verdraaien.

Matth. 4: 4 Doch Hij (Jezus) antwoordende zeide: Er is geschreven: De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door de mond Gods uitgaat.
5 Toen nam hem de duivel mede naar de heilige stad en stelde hem op de tinne des tempels,
6 En zeide tot hem: indien Gij Gods Zoon zijt, werp Uzelven nederwaarts; want er is geschreven, dat Hij Zijn engelen van U bevelen zal, en *dat* zij U op de handen zullen nemen, opdat Gij niet ter enige tijd Uw voet aan een steen aanstoot.

Het antwoord van de Heere Jezus? 'Er is wederom geschreven: gij zult den Heere, uw God, niet verzoeken'. Niet dat de woorden van de satan niet in Gods Woord staan, maar hij gebruikt ze net even anders, waardoor de waarheid verandert in een leugen.

Waarom de Bijbel Gods Woord is

2 Petr. 1: 19   En hebben het profetische Woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uw harten.

Wij hebben het profetische woord.

De Bijbel zegt van zichzelf dat Hij het Woord van God is. Het is nu eenmaal zo! Vanzelfsprekend.

Een rijtje argumenten:

- De Schriften zijn de heilige boeken voor de Joden.
- Flavius Josephus noemt ze, los van andere boeken.
- De Bijbel getuigt van zichzelf dat Hij het Woord van God is.
- Het is het enige boek dat zichzelf uitlegt.
- Het is een zeer negatieve geschiedenis van Israël, door henzelf opgetekend.
- Het is volledig negatief over de mens en veroordeelt de mens.
- Het Christendom is altijd vervolgd geweest; de bijbel moest vernietigd worden, maar dat is nooit gebeurd.
- Van de Bijbel zijn ongeveer 24.000 manuscripten (van het op één na best bewaarde boek uit de oudheid zijn er 6.000).

De Bijbel is het belangrijkste literaire werk dat bestaat en ooit bestaan heeft!

Letter en Geest

Het geloof is uit het gehoor. Als het Evangelie wordt verkondigd hoor je te weten/merken dat je de waarheid hoort. Wij zijn vaak gefocust op: 'waar staat dat in de Bijbel? Letterlijk!', maar wanneer je Schrift met Schrift vergelijkt, vormt zich vanzelf een plaatje. De Schrift is in principe dode letter. Die Schrift moet tot leven komen. Het moet gesproken worden. Als je niet weet wat erin staat, dan heb je het Woord van God niet.

1 Kor. 2: 8   (de wijsheid Gods) Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.

9   Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklimmen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben.

10   Doch God heeft *het* ons geopenbaard door Zijn Geest; want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods.

De Heer ligt verborgen in de Schrift, maar Hij openbaart Zich ook in de Schrift. De Heilige Schriften Gods die u wijs kunnen maken (2 Tim 3). Woord krijgt pas inhoud als het uitgesproken wordt en dat gaat via de adem oftewel de Geest.

Maar hoe weten wij dan wát de schrift zegt?

1 Kor. 2: 11   Want wie van de mensen weet hetgeen des mensen is, dan de geest des mensen, die in hem is? Alzo weet ook niemand hetgeen Gods is, dan de Geest Gods.

Zoals alleen de geest van de mens weet wat er in de mens is, zo weet ook alleen de Geest Gods hetgeen Gods is. Wij hebben niet ontvangen de geest der wereld, maar de Geest die uit God is. En wij hebben Zijn Geest nodig om te begrijpen wat Zijn Schrift zegt. De Heilige Geest leert ons de woorden, de heilige gedachten. De Heilige Geest spreekt tot ons via de Bijbel, maar ook via andere gelovigen. Als je vol bent van de Heilige Geest, dan ga je spreken.

Wij hebben dat Woord, maar het is in feite dode letter. In de taal van de Bijbel, het Hebreeuws, hebben we alleen de harde medeklinkers. De klinkers, die geest zijn, moeten ingevuld worden, waardoor de woorden inhoud krijgen. Het gaat om de gedachte, de rede, de beredenering. Die gedachte moet ingevuld worden.

We zouden niet van buitenaf naar de Schrift kijken, maar van binnenuit en dan wordt vanzelf duidelijk dat die Schrift van God is ingegeven.

Hebr. 4: 12   Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel en des geestes, en der samenvoegselen en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten.

Het Woord van God moet gesproken worden, anders zit er geen geest in, geen leven. Het Woord maakt scheiding tussen de oude- en de nieuwe mens. Aan die nieuwe mens kun je deel krijgen, uit genade, maar dat wil de oude mens niet. De oude mens heeft niets om in te roemen, want die heeft bijna niets van zichzelf. Karakter wel, maar kennis niet. Wij moeten alles leren en willen het liefst zelf van alles uitvinden; maar alles wat wij hebben, dat hebben wij van God ontvangen. Uiteindelijk blijft er van de oude mens niets over. Maar wie zichzelf zal willen verliezen, zal zichzelf behouden!

2 Kor. 2: 14   En Gode zij dank, Die ons allen tijd doet triomferen in Christus, en der reuk Zijner kennis door ons openbaar maakt in alle plaatsen.

Reuk = geur = Geestelijke dingen.

Paulus sprak de woorden Gods vanuit de Schrift. Niet de schrift, maar wat uit de Schrift voortkomt is het Woord Gods. Als wij de Bijbelse gedachten spreken, spreken wij het Woord Gods. Dat heeft natuurlijk niet de autoriteit van de Bijbel, maar toch is dat het Woord Gods. De dode letter wordt vergeestelijkt.

Wij zijn Gode een goede reuk van Christus, zowel in degenen die zalig worden als in degenen die verloren gaan.

De Bijbel is niet altijd letterlijk te nemen en dat is ook niet de bedoeling.

Bijvoorbeeld: het Woord is als een tweesnijdend scherp zwaard! Maar het blijft een boek en daar kan je geen aardappels mee schillen...

De Bijbel is het enige heilige boek dat geen wet leert.

2 Kor. 4: 2   Maar wij hebben verworpen de bedekselen der schande, niet wandelende in arglistigheid, nog het Woord Gods vervalsende, maar door openbaring der waarheid onszelven aangenaam makende bij alle consciënties der mensen, in de tegenwoordigheid Gods.

Het Woord Gods wordt vervalst door prediking en lering van de wet. Maar wij vervalsen het Woord niet.

2 Kor. 2: 17   Want wij dragen niet, gelijk velen, het Woord Gods te koop, maar als uit oprechtheid, maar als uit God, spreken wij het in Christus.

Te koop dragen = vervalsen, vermengen.

Jes. 1: 22   Uw zilver is geworden tot schuim; uw wijn is vermengd met water.

Het woord dat hier vertaald is met 'vermengd' is in het Grieks hetzelfde woord dat in 2 Kor. 2: 17 vertaald is met 'te koop dragen'.

Matth. 5: 17   Meent niet dat Ik gekomen ben om de wet en de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om *die* te ontbinden, maar te vervullen.

Wij zouden de Wet niet ontbinden, maar doen en leren. Op welke wijze?

Bijvoorbeeld: 'Gij zult niet doden' betekent in essentie dat je geen scheiding zult maken (dood = scheiding). De wet is letterlijk door geen mens te houden, maar de Heere Jezus zegt: 'Laat uw woord zijn ja, ja; neen, neen; wat boven deze is, dat is uit den boze' (Matth. 5: 37). Als we hebben leren begrijpen dat wij de wet niet kunnen doen, dan hoeven we dat van een ander ook niet verwachten. In plaats daarvan zouden we elkaar genade geven. En de wet leert wel degelijk genade.

Schrift met Schrift vergelijken

Mensen verzinnen vaak wat op grond van bepaalde Schriftgedeelten en geven daar een eigen invulling aan, zonder dit te toetsen aan de rest van de Schrift. Meestal zijn die Schriftplaatsen uit hun verband gehaald. Daardoor zeggen sommige mensen bijvoorbeeld: 'de Heer geneest' en daar heeft men bepaalde Schriftgedeelten voor. De Heer heeft immers onze krankheden op Zich genomen (Jes. 53), of:

1 Petr. 2: 24 Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, der zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt.

Maar wij zijn niet genezen van lichamelijke kwalen.

Matth. 8: 17 Opdat vervuld zou worden wat gesproken was door Jesaja, den profeet, zeggende: Hij heeft onze krankheden *op Zich* genomen en *onze* ziekten gedragen.

Hij heeft onze ziekten gedragen... maar betekent dit dat Hij ook letterlijk onze ziekten gedragen heeft?

Matth. 9: 10 En het geschiedde, als Hij in het huis *van Matthéüs* aanzat, zie, vele tollenaars en zondaars kwamen en zaten mede aan, met Jezus en Zijn discipelen.
(Eten = gemeenschap hebben.)
11 En de Farizeeën, *dat* ziende, zeiden tot Zijn discipelen: Waarom eet uw Meester met de tollenaars en de zondaren?
12 Maar Jezus, *zulks* horende, zeide tot hen: Die gezond zijn hebben den medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn.
13 Doch gaat heen en leert, wat het zij: Ik wil barmhartigheid, en niet offerande; want Ik ben niet gekomen om te roepen rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering.

Jezus noemt tollenaars en zondaars ziek. Degenen die gezond zijn hebben de Medicijnmeester (Christus) niet van node. Ziekte staat gelijk aan zonde. Nu nog eens: Hij heeft onze krankheden op Zich genomen en onze ziekten gedragen... Hij heeft dus onze zonden op Zich genomen en die gedragen. Hier kom je alleen achter als je Schrift met Schrift vergelijkt!

Wat leert de wet

Rom. 3: 19 Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld *voor* God verdoemelijk zij.

De wet leert ons onze tekortkomingen! Als je dat niet inziet (of in wilt zien), dan zul je van de rest van de Bijbel ook niet veel begrijpen. Door de wet is kennis der zonde. Hoe kan de mens dan rechtvaardig worden?

- Rom. 3: 21   Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten:
- 22   Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof **van** Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.
- 23   Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;
- 24   En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is;

Maar NU is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden. Dat was in oudtestamentische tijd nog niet zo. Geopenbaard zonder de wet. De wet was slechts een demonstratie van de rechtvaardigheid Gods. Wij zouden aan de Joden kunnen zien waar de wet toe leidt. De wet beperkt zich overigens niet slechts tot de wet zoals die aan Mozes op de berg gegeven was, maar omvat alle vijf boeken van Mozes.

Wij hebben allen gezondigd en missen de heerlijkheid Gods, maar worden om niet gerechtvaardigd; dáár getuigt de wet van. De verlossing is in Christus Jezus en dat vinden wij in de wet. De verlossing/verzoening ligt in de wet verborgen en wordt voor ons geopenbaard. Door het licht van het Nieuwe Testament kunnen we dat begrijpen.

Even een illustratie uit de wet. Jozef kreeg van zijn vader Jakob een veelervige rok (uitbeelding van de veelkleurige wijsheid Gods). Jozef (type van Christus; daarom kreeg hij natuurlijk ook die veelervige rok) ging, in opdracht van zijn vader op zoek naar zijn broeders in Sichem (= bron, Woord van God). Jakob zond hem vanuit het dal van Hebron naar Sichem. Maar zijn broeders waren niet in Sichem; ze bleken bij Dothan (= wet) te zijn. De broers zagen die akelige Jozef al van verre aankomen en beraadslaagden tegen hem dat zij hem zouden doden en in één van de kuilen gooien. Ze hadden een hekel aan Jozef, want Jozef had hun zijn dromen verteld, waarin hij zou regeren over zijn broers. Uiteraard zagen zij het niet zo zitten dat hun broertje koning over hen werd.

Uitleg: Zowel Sichem als Hebron hebben te maken met het eerstgeboorterecht van Israël en met de beloften die aan de vaders gedaan zijn. Hebron was bovendien één van de vrijsteden, waar men, als iemand per ongeluk een ander gedood had, naartoe kon vluchten. En zolang de hogepriester leefde, was men veilig in die vrijstad, waar niet de koning, maar de hogepriester regeerde. Onze Hogepriester leeft altijd en wij zijn dus altijd veilig, zolang we in één van de vrijsteden zijn.

Er waren 6 vrijsteden. 6 staat voor de mens, voor de Zoon des mensen, maar vooral ook voor de hogepriesterlijke functie van de Zoon des mensen. Het gaat dus over de Hogepriester Die het eerstgeboorterecht heeft en is gezeten aan de rechterhand van God, waar Hij Middelaar is tussen God en mens. Vandaar dat er 6 vrijsteden waren en dat Hebron hier genoemd wordt.

De 6 vrijsteden waren:

Kedes = heilig, gewijd, heiligdom
Sichem = schouder, bergrug, deel, ijver
Hebron = gemeenschap, verbond, gezelschap, vereniging

Beser = vesting, ver fort, munitie, erts (van goud of zilver)
Ramoeth = hoogten
Golan = hun gevangenschap, ballingschap, omsloten gebied, hun vreugde.

De broers (Israël) van Jozef (Heere Jezus Christus) zouden in Sichem moeten zijn, bij het eerstgeboorterecht, maar zij waren bij Dothan.

Dothan = hun wetten, hun decreten. Het gaat dan vooral over eigen wetten.

En zoals Jozef zijn broers bij Dothan vindt, zo vindt de Heere Jezus, als Hij tot Israël komt, hen levend onder hun eigen wetten. Israël leefde niet onder de Mozaïsche wetten, maar onder hun eigen wetten die een afgeleide waren van de wet Gods. Zij leefden onder hun eigen systeem, het judaïsme.

Ze zouden in Sichem behoren te zijn, levend uit de beloften aan de vaders gedaan en die bevestigd werden in de wet. In plaats daarvan had men zich eigen wetten gemaakt en leefde daaruit.

Het Jodendom houdt zich slechts bezig met de bestudering van de verklaringen van de Schriften, niet met de bestudering van de Bijbel zelf. De Joodse commentaren zijn in de plaats van de Schrift gekomen, precies zoals de hedendaagse theologie in de plaats gekomen is van de Bijbel. In het meest gunstige geval houdt men zich tegenwoordig nog bezig met de bestudering van de commentaren, waarbij men ter illustratie hier en daar een Bijbeltekst plakt. Dat is Dothan. In Dothan moet Jozef dan ook gedood worden. Daar gebeurt dat weliswaar niet letterlijk, maar hij wordt als het ware gedood, want ze werpen hem in de kuil (beeld van het dodenrijk). Vervolgens wordt Jozef verkocht en naar Egypte, buiten het land, gebracht. Daar wordt hij koning en regeert over allen die het leven willen behouden, ook over zijn broers.

Een prachtige illustratie van hoe het Joodse volk de Heere Jezus niet als Koning wilde en Hem aan het kruis hing. Maar na drie dagen werd de Heer uit de kuil gehaald en nu regeert Hij als Hogepriester buiten het land over allen die voor het Leven gekozen hebben.

En vertelde de Heere Jezus Zelf niet aan de Emmaüsgangers van hoe Mozes en al de profeten in al de Schriften van Hem gesproken hadden. Hebben we het dan nog over wet of over genade? De genade ligt verborgen in de wet.

Als je niet met een geestelijke 'bril' dit soort geschiedenissen leest, dan blijf je hangen in ethiek. Wij spreken over geestelijke dingen; die zijn niet in een doosje

te vangen. De Heer schetst ons een plaatje en achter dat plaatje, achter al die geschiedenissen, zit een geestelijke betekenis. Eigenlijk zit overal een geestelijke betekenis achter! (bijv. slapen en opstaan elke dag = beeld van dood en opstanding). Door Schrift met Schrift te vergelijken kun je de betekenis van bepaalde dingen gewoon zien, zonder de woorden letterlijk te hoeven nemen.

Theo pneustos

2 Tim. 3: 16   Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is.

Al de Schrift is van God ingegeven. Theo-pneustos in het Grieks. Theo = God; pneu = Geest. Door God ingeblazen, geïnspireerd. Hoe dat precies gedaan is, is niet bekend, maar het is nu eenmaal zo. Achter al die verschillende auteurs zit maar één echte Auteur, namelijk God. De schrift is voortgebracht door de Geest, namelijk de Geest van God! Dat is het leven van God, het Woord van God, dat wat Hij spreekt. Van die Schrift wordt gezegd dat Hij nuttig is tot lering. Je komt vanzelf tot een slotsom.

1 Tim. 1: 3   Gelijk ik u vermaand heb, dat gij te Efeze zoudt blijven, als ik naar Macedonië reisde, *zo vermaan ik het u nog*, opdat gij sommigen beveelt geen andere leer te leren.

Wij zouden geleerd worden in hoe je de wet toepast.

De Schrift is nuttig tot wederlegging. Dit kan betekenen dat je de Schrift gebruikt als argument ergens tegen, maar het kan ook de betekenis van bestraffen hebben. Bestrafen = strengheid = rechtvaardigheid. Wij moeten opnieuw een plaats krijgen. Je legt dingen naast elkaar en komt tot een slotsom.

De Schrift is nuttig tot verbetering. Verbetering van onszelf. Niet langzaam opklimmen tot iets, maar opgericht worden.

De Schrift is tot onderwijzing. Onderwijzing = opvoeding, kastijding.

Opgroeien, opvoeden en onderwijzen gaan ook samen.

Hand. 22: 3   Ik ben een Joods man, en te Tarsen in Cilícië geboren, opgevoed in deze stad aan de voeten van Gamáliël, onderwezen naar de bescheidenste wijze der vaderlijke wet, zijnde een ijveraar Gods, gelijkerwijs gij allen heden zijt.

Dat is waar de Schrift voor is.

Opdat de mens Gods volmaakt zij, in essentie. Hij moet groeien, geschikt zijn, passend gemaakt worden. Wij moeten eerst opgroeien en dat gaat door de Schrift. Het begint met de eerste beginselen (melk), daarna de vaste spijs. Pas dan ben je ook geschikt voor goed werk. Volmaaktelijk toegerust, volkomen klaar gemaakt. De Heer spreekt tot ons opdat wij tot Hem zouden komen. En als wij tot hem gekomen zijn, dan zegt Hij: 'Dan heb ik ook wat voor jou'.

Onze wandel is in de hemel.

Het is belangrijk om dat te weten in verband met onze persoonlijke band met de Heer.

- Luk. 4: 18 De Geest de Heeren *is* op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om de armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart;
- 19 Om den gevangenen te prediken loslating, en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar de Heeren.
- 20 En als Hij het boek toegedaan en den dienaar wedergegeven had, zat Hij neder; en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem geslagen.
- 21 En Hij begon tot hen te zeggen: heden is deze Schrift in uw oren vervuld.

Samengevat: Hij heeft Mij gezonden om te prediken het aangename jaar des Heeren = genade.

- Jes. 61: 1 De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de Heere Mij Gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis;
- 2 Om uit te roepen het jaar van het welbehagen des HEEREN, en den dag der wraak onzes Gods; om alle treurigen te troosten;

De Heere Jezus geeft licht op de Schrift. Hij laat zien dat het 'aangename jaar des HEEREN' al begonnen is, maar de 'dag der wraak onzes Gods' nog niet. 'Heden is deze Schrift in uw oren vervuld.' Wij leven in de bedeling der genade! De Schrift is ons gegeven opdat wij Hem zouden leren kennen en nader tot Hem zouden komen. Zo komen wij los van deze wereld!

Israël en Israël

In Romeinen 9 staat dat aan Israël was gegeven de zoonstelling, de heerlijkheid en de verbonden, de wetgeving, de dienst aan God en de beloftenissen. En uit hen is Christus, zoveel het vlees aangaat.

Maar zij namen dit alles niet aan. Daarom is het naar een ander volk gegaan. Dat volk heeft het wel aangenomen. Zie ook Deut. 7: 6.

Voor Israël was de heerlijkheid bestemd die zou komen onder het Nieuwe Verbond. Die heerlijkheid lag verborgen in de wet. De verbonden (die spreken over het eeuwige leven dat zou komen), de wetgeving, de priesterlijke dienst, de beloftenissen, het was allemaal toebetrouwd aan Israël.

Israël is het volk van God. Dat volk heeft een aantal verplichtingen naar God toe, maar ontvangt daarvoor ook rijke zegeningen; of, bij het niet nakomen van die verplichtingen, Gods vloek.

Doordat op een gegeven moment dat volk gesplitst wordt in 2 stammen en 10 stammen, is het niet meer altijd even duidelijk welk deel nu Israël genoemd wordt en welk deel niet. Even een korte uiteenzetting.

De titel Israël is in hoogste toepassing het Koninklijk Priesterdom. Dat priesterdom is verantwoordelijk voor het beheer van het Woord van God. Israël zou dat Woord bewaren en prediken!

Vanaf de uittocht uit Egypte bestond Israël uit alle 12 stammen. Of waren het er 13? Na koning Salomo wordt Israël gesplitst in twee rijken, Noord en Zuid, Jerobeam en Rehabeam, 10- en 2 stammen.

De naam Israël gaat met de 10 stammen mee, terwijl de 2 stammen Juda heten. De 10 stammen, waarvan Efraïm het hoofd is, worden in 722 voor onze jaartelling weggevoerd in ballingschap naar Assyrië en verstrooid onder de heidenen. Ze worden uit de priesterlijke functie gezet en zijn dan niet meer Zijn Volk en dus Lo-Ammi (Hos. 1). Vanaf dat moment wordt Juda Israël genoemd. Zo is de situatie ook in het nieuwe Testament. Dus, sinds de wegvoering van de 10 stammen in ballingschap is de titel Israël teruggegaan naar de 2 stammen, naar Juda. In Romeinen 9, 10 en 11 wordt met Israël dan ook de 2 stammen bedoeld, Juda.

En hoewel de 10 stammen van Israël genoemd zullen worden Lo-Rucháma (niet bemind of niet Mijn ontferming) en Lo-Ammi (niet Mijn volk), zal dat volk zijn als het zand der zee; zij vermenigvuldigen zich en groeien uit tot een zeer groot volk. En waar tot hen gezegd zal zijn: 'gij zijt Mijn volk niet', zal opeens gezegd worden: 'gij zijt kinderen des levenden Gods' (Hos. 1: 6 – 10). Dat is de situatie in onze dagen.

Rom. 9: 30	Wat zullen wij dan zeggen? Dat de heidenen, die de rechtvaardigheid niet zochten, de rechtvaardigheid verkregen hebben, doch de rechtvaardigheid, die uit het geloof is.
31	Maar Israël, die de wet der rechtvaardigheid zocht, is tot de wet der rechtvaardigheid niet gekomen.
32	Waarom? Omdat zij <i>die zochten</i> niet uit het geloof, maar als uit de werken der wet, want zij hebben zich gestoten aan den Steen des aanstoots

De heidenen zochten de rechtvaardigheid uit het geloof. Israël (2 stammen, Juda!) zocht de rechtvaardigheid in de wet.

Jes. 8: 14	En Hij zal tot Heiligdom zijn, en tot Steen des aanstoots en tot Rotsteen der struikeling den twee huizen Israëls
------------	---

Hij is tot Heiligdom (voor de 10 stammen) en tot Steen des aanstoots (voor de 2 stammen).

Rom. 9: 25   Gelijk Hij ook in Hoséa zegt: Ik zal hetgeen Mijn volk niet was, Mijn volk noemen, en die niet bemind was, beminde.

Dit gaat dus over de 10 stammen.

12 stammen => Israëel, volk van God

Splitsing in:

- 10 stammen -> in ballingschap, niet Gods volk, omdat ze uit hun priesterlijke bediening gezet worden;
- 2 stammen -> blijft Gods volk, gaat ook in ballingschap, maar komt terug, is ongelovig (altijd geweest), maar blijft wel in die bediening en daarom Gods volk.

Zie ook Jeremia 31: 9 en Lukas 15: 11 (gelijkenis van de verloren zoon).

Als het om onze persoonlijke zaligheid gaat, gaat het er niet om waar we nu precies van afstammen. Het gaat erom dat wij persoonlijk tot geloof komen. Bij het verhaal van de stammen gaat het erom dat de leiders van die stammen tot geloof komen.

Rom. 11: 16   En indien de eerstelingen heilig zijn, zo is ook het deeg *heilig*; en indien de wortel heilig is, zo zijn ook de takken *heilig*.
17   En zo enige der takken afgebroken zijn, en gij, een wilde olijfboom zijnde, in derzelver *plaats* zijt ingeënt, en des wortels en der vettigheid des olijfbooms mede deelachtig zijt geworden,

De afgebroken takken zijn de ongelovigen uit de stam van Juda. Hun waren de woorden Gods toebetrouwd, want sinds de 10 stammen in ballingschap waren, is Juda immers weer Israëel. Door ongelof zijn zij hun positie niet waardig en worden afgesneden van de olijfboom.

De wilde olijfboom staat voor de 10 stammen. Een wilde olijfboom brengt geen vruchten voort. Die boom is geënt op de olijfboom die wel vrucht voortbrengt, in de plaats van de afgesneden takken. De verantwoordelijkheid voor het Woord van God ligt nu dus bij die hele wilde olijfboom en de takken van Juda die zijn blijven staan. In de praktijk blijkt dat bij lange na niet de hele wilde olijfboom zijn verantwoordelijkheid neemt. Daarom zullen in de toekomst ook de ongelovige takken van deze boom afgesneden worden. Alleen de gelovige takken blijven staan; dat is de Gemeente, het lichaam van Christus, Zijn uitvoerend orgaan.

Rom. 11: 22   Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God; de strengheid wel over degenen, die gevallen zijn, maar de

- goedertierenheid over u, indien gij in de goedertierenheid blijft; anderszins zult ook gij afgehouden worden.
- 23 Maar ook zij, indien zij in het ongeloof niet blijven, zullen ingeënt worden; want God is machtig om dezelve weder in te enten.
- 24 Want indien gij afgehouden zijt uit den olijfboom, die van nature wild was, en tegen nature in den goeden olijfboom ingeënt; hoeveel te meer zullen deze, die natuurlijke *takken* zijn, in hun eigen olijfboom geënt worden?
- 25 Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Israël (*Juda*) gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn (*de Gemeente*).
- 26 En alzo zal geheel Israël zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

Dus: Juda, als volk, wilde niet en werd afgehouden. Daarvoor in de plaats komen de heidenen, de 10 stammen. Zij willen wel. En uit de takken die van Juda zijn blijven staan en de 10 stammen, de wilde olijfboom, wordt de Gemeente gevormd. De Gemeente is momenteel het Israël Gods, totdat de Gemeente opgenomen zal worden. In verband met het eerstgeboorterecht heeft de Gemeente een hemelse positie.

Ná de opname van de Gemeente zal Juda, als volk, alsnog tot geloof komen en weer ingeënt worden op de natuurlijke olijfboom. Dat is wanneer de vervallen hut van Jakob weder opgericht zal worden, of, zoals het in vers 26 omschreven staat, wanneer de Verlosser de goddeloosheden van Jakob zal afwenden.

Vervolgens zullen alle 12 stammen verzameld en samengevoegd worden (Ezech. 37), nu echter met een aardse positie. In alle gevallen gaat het echter om een priesterlijk volk, want Israël, Gods volk, is per definitie een priesterlijk volk omdat haar de woorden Gods zijn toebetrouwd.

Dit alles bij elkaar opgeteld brengt Paulus tot de slotsom, dat alzo geheel Israël zal zalig worden.

Hoe wonderlijk dit alles ook voor Paulus is, blijkt uit zijn lofzang die op deze hele uiteenzetting volgt.

- Rom. 11: 33 O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!
- 34 Want wie heeft de zin des Heeren gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest?
- 35 Of wie heeft Hem eerst gegeven, en het zal hem wedervergouden worden?

36   Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem
              zij de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

Wie had zo'n plan, behalve God, kunnen bedenken? Niemand!

De consequenties

En op grond van dat magistrale plan Gods, waar wij deel aan mogen hebben, wijst Paulus ons vervolgens op onze verantwoordelijkheden.

Rom. 12: 1   Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw
                              lichamen stelt tot een levende, heilige *en* Gode welbehagelijke
                              offerande, *welke is* uw redelijke godsdienst.
              2   En wordt dezer wereld niet gelijkvormig, maar wordt
                              veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt
                              beproeven welke de goede en welbehagelijke en volmaakte
                              wil van God zij.

God verzamelt Zich nu een volk uit de heidenen. Dit is de Gemeente.

De Gemeente is een Koninklijk en priesterlijk volk, met een priesterlijke
bediening.

En die Gemeente bestaat uit individuele gelovigen. Al die individuele gelovigen
zouden hun lichamen offeren, aanbieden, aan God, opdat Hij het voor Zijn dienst
kan gebruiken. Dat gaat het makkelijkst wanneer je niet aan deze wereld
gelijkvormig wordt, maar veranderd wordt in je denken. Dit betekent dat je leert
net zo te denken als God denkt en dat lukt alleen maar door Zijn Woorden in je op
te nemen. Pas dan mag je proeven wat de goede en welbehagelijke en volmaakte
wil van God is. Als je dat tenminste wilt...!?